

ΑΣΜΑ

Τ' ἄνθη ποῦ μ' ἔχεις χαρισμένα
δὲν ἐμαρῶθηκαν ἀκόμη.
Ἦσαν πιστότερά ἀπὸ ἴσένα
κι' ἀπὸ τὴν ἀστατή σου γνώμη.

Τάχω τῆρσεν ἡ τῆ θωρία τοῦς
μὲ τὰ γλυκὰ φιλήματά μου.
τῶρά μου πίνουν γιὰ ἄρσινά τοῦς
τὰ ἄφθονα τὰ δάκρυά μου.

Ὅταν στερῶμεν κ' ἐκεῖνα,
τότε θά ταῦρουν μαρμμένα.
Τότε τὰ ῥόδα καὶ τὰ κρίνα —
Θεοῦ τὰ θάψουνε μί' ἐμένα!

Γ. Μ. ΒΙΖΥΝΝΟΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐξ ἄρθρου δημοσιευθέντος ἐν τῇ ἀρτιφανείᾳ ἐφη-
μερίδι Μερίσις ἡ ἀποσπώμενη τῆ ἐπόμενα περὶ τῆς
ἐν Ἑλλάδι καταναλώσεως σίτου:

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν
τῶν ἀποδημούντων, ὑπολογίζεται εἰς 1,700,000
ψυχῶν. Πρὸς διατροφήν δ' αὐτῶν ἀπαιτοῦνται ἐτη-
σίως 15,300,000 κοιλὰ σίτου καὶ ἄλλων δημη-
τριακῶν κερπῶν, ἀντὶ 9 κοιλῶν κατὰ ψυχὴν ὑπολο-
γισμένης τῆς καταναλώσεως. Ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώ-
πῃ, πλην τῆς Ἰταλίας, ἡ κατ' ἄτομον ἀναλογουσα
ἐτησίως κατὰ μέσον ὄρον ποσότης τοῦ σίτου εἶνε 8
κοιλὰ, ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι ἡ ἀναλογία αὕτη πρέπει ν'
ἀναβιβασθῆ εἰς 9 κοιλὰ, ἐπὶ λόγῳ ὅτι εἴμεθα πλείο-
τερον τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν ἀρτοσάγοι καὶ κατανα-
λισκομεν καὶ σίτον εἰς μνημόσυνα ἕνεκα τῶν κολ-
λύβων, τοῦθ' ὅπερ δὲν γίνεται ἐκεῖ.

Ἡ ἐν ταῖς παλαιαῖς ἐπαρχίαις τοῦ ἑλληνικοῦ βα-
σιλείου ἐτησίως παραγωγή τοῦ σίτου ὑπολογίζεται κατὰ
μέσον ὄρον εἰς 8 ἑκατομμύρια κοιλῶν, ἡ δ' ἐν ταῖς
πρὸ τριετίας προσαρτηθείσαις εἰς 4 ἑκατομμύρια
κοιλῶν, ἧτοι ἐν ὅλῳ εἰς 12 ἑκατομμύρια κοιλῶν. Ὑ-
πολείπονται ἄρα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν 15,300,000
κοιλῶν, ἅτινα ἀπαιτοῦνται πρὸς διατροφήν τῶν κατο-
ικῶν τῆς Ἑλλάδος, 3,300,000 κοιλῶν. Τὸ ὑπολει-
πόμενον τοῦτο ποσὸν ἀναπληροῦται διὰ τῆς χρήσεως
δημητριακῶν κερπῶν ἄλλων, πλην τοῦ σίτου, εἰς
ἀραβοσίτου, κριθῆς καὶ σικάλως, διότι εἶνε πασί-
γνωστον ὅτι ἐν ἄλλαις μὲν ἐπαρχίαις τοῦ Κράτους
γίνεται μεγάλη χρῆσις τοῦ ἀραβοσίτου, ἐν ἄλλαις
τῆς κριθῆς καὶ ἐν ἄλλαις σμιγοῦ ἐκ σίτου καὶ κριθῆς
ἢ ἀραβοσίτου ἢ σικάλως.

Οἱ Ἀμερικανοὶ σκέπτονται νὰ ἐορτάσωσι κατὰ τὸν
προσεχῆ Δεκέμβριον τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ βάμ-
βακος. Κατὰ τὸ 1784 τὸ τελωνεῖον τῆς Λιβερπούλ
ἐδῆμειεν ὀκτὼ δέματα βάμβακος, προσερχόμενα ἐκ τῆς
Νέας Αὐρηντίας ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι «ἀδύνατον ἦτο
τοσαύτη ποσότης νὰ παράγῃται ἐν ταῖς Ἠνωμέναις
Πολιτείαις.» Κατὰ τὰ τελευταῖα ἐτῆ ἡ συγκομιδὴ
τοῦ βάμβακος ὑπερέβαινε ἐνίοτε τὰ 6,000,000 δέ-
ματα εἰς τὰς μεσημβρινὰς Πολιτείας τῶν Ἠνωμένων
Πολιτειῶν, ἡ δὲ ἐξαγωγή προσήγγιζε τὰ χίλια ἑκα-
τομμύρια φράγκων, καὶ ἐν τούτοις ἐν ταῖς βορείαις

Πολιτείαις εὐρίσκει τις τὰς ἀρχικὰς φυτείας. Ὅντως
ὁ βάμβαξ εἶνε τὸ πρῶτον στοιχεῖον ἀμερικανικῆς ἐξα-
γωγῆς, καὶ μάλιστα ἀπὸ τινῶν ἐτῶν τὰ δημητριακὰ προϊ-
όντα ἄρχονται διαφιλοθετοῦντα τὴν ὑπεροχὴν. Μόνοι
αἱ Ἠνωμέναις Πολιτεῖαι τῷ 1880 εἶχον ὡς ἑγγιστα
βαμβακοφυτείας ἐκτάσεως ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἑκκτοι-
ταπλέθρων, καὶ ἕκαστον ἑκατοντάπλεθρον ἐν τῇ πε-
ριφερείᾳ τῆς Βασιγκτῶνός ἀποφέρει κατ' ἔτος 292
χιλιογράμματα.

Ἡ κατανάλωσις τοῦ ἀμερικανικοῦ βάμβακος μερί-
ζεται ὡς ἐξῆς κατ' ἑκατοστά: Μεγάλῃ Βρετανία
45,1. Βορεία καὶ Νοτιᾶ Ἀμερική 29,5. Γερμανία
10,8. Γαλλία 9,9.

Ἡ Ἰταλίᾳ εἶνε ἡ μόνῃ ἐν Εὐρώπῃ χώρα ἔθνα τὸ
κλίμα ἐπιτρέπει τῇ καλλιέργειαν τοῦ βάμβακος, ἀλλ'
ἐν μικρᾷ ποσότητι. Αἱ Ἰνδία, αἰτίως ἔρχονται μετὰ
τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας ἐν τῇ παραγωγῇ τοῦ βάμ-
βακος, ἐξάγουσιν ἐτησίως πλέον τῶν τεσσαρῶν ἑκα-
τομμυρίων ἑκατολιτρῶν.

Καλλιεργοῦσιν ἀκόμη τὸν βάμβακα ἐν Αἰγύπτῳ,
Ἀλγερίᾳ, Τουρκίᾳ, Περσίᾳ, Τουρκεστάν, καὶ πρὸ
πάντων ἐν Αὐστραλίᾳ, ἔθνα τὸ ἑκατοντάπλεθρον
φέρει κατ' ἔτος μέχρι τῶν 340 χιλιογράμμων.

Ποῦ ὑπάρχον νὰ ἀπεριγράψω τὰ ἑλληνικὰ
κείρα. — Πολλοὶ θ' ἀπαντήσωσι βεβαίως «ἐν Τουρ-
κίᾳ». Ἐχουσιν ὅμως λάθος. Ἐν Τουρκίᾳ πολλὰς γυ-
ναῖκας ἔχουσι μόνον οἱ πλούσιοι, ἐνθὺ τὸ πλῆθος τῶν
πτωχῶν οὐδεμίαν ἔχει. Τὰς περισσοτέρας γυναῖκας,
δηλ. ἄτομα ὀηλικουτοῦ γένους, ἔχει ἡ ἐν Γερμανίᾳ μικρὰ
ἡγεμονία Waldeck, ἐν τῇ εἰς 1000 ἄνδρας ἀναλογουσι
1100 γυναῖκες. Μέσος ὄρος τῶν ἐν Γερμανίᾳ γυ-
ναικῶν εἶνε 1040 πρὸς 1000 ἄνδρας. Ἡ Πορτο-
γαλλία εἶνε ἐπίσης χώρα ἐκ τῶν μάλλῶν γυναικο-
βριθῶν: 1084 πρὸς 1000 ἄνδρας. Ἡ Ἑλλάς τού-
ναντιον ἔχει τοὺς περισσότερους ἄνδρας. Εἰς 1000
ἄνδρας ἀναλογουσιν 900 γυναῖκες.

Παρῆλιξ κυρία μέλλει νὰ ὑποστῇ ἐγγίρισιν εἰς τοὺς
ὀφθαλμούς. Πρὶν δὲ παραδοθῆ εἰς τὸν χειρουργόν, ἀνα-
λογίζεται ὅτι ἴσως διὰ τελευταίαν φορὰν μέλλει νὰ ἴδῃ
τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, τὴν φύσιν, τὰ δένδρα, τὸν οὐρανόν.

Ἡ ἰδέα αὕτη τὴν συγκινεῖ βαθέως.

— Τούλαχιστον, λέγει, ἂς γρημοποιήσωμεν καλὰ

τὰ τελευταῖα βλεμματά μας...

Καὶ προσκαλοῦσα τὴν ὑπέρτριαν:

— Μαρούλα.

— Ὅριστε, Κυρία;

— Φέρε μου ἄδ' ἕνα καθρέπτη!...

(Μονόλογος). — Τώρα ἔρχομαι ἀπὸ δύο μεσίτας
καὶ κανένας δὲν ἤθελε νὰ μὲ δανείσῃ. Ὁ ἕνας, λέει,
δὲν μὲ ξέρει, ὁ ἄλλος λέει, πῶς μὲ γνωρίζει πολὺ
καλὰ, κί γὰρ αὐτὸ δὲ μοῦ δίγει. Καὶ γὰρ δὲ ξέρω τί
νὰ κάγω.

— Κύτταξε τί κατεργάρας εἶνε ὁ Β*... Ἐῖχαμε
συμφωνῆσαι καὶ οἱ δύο μας καὶ εἴχαμε δώσει καὶ
τὸ λόγο τῆς τιμῆς μας νὰ δώσῃ ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον
τὴ ψῆφόν του γὰρ νὰ βγοῦμε καὶ αἱ δύο μέλη τοῦ
συμβουλίου τοῦ... Ἀλλ' αὐτός, ὁ ἐλεεινός, δὲν
μεῦ δωσε τὴν δική του. Ἐνα ὅμως μὲ παρηγορεῖ
ὀλίγο, ὅτι κ' ἐγὼ δὲν τοῦ εἶχα δώσει τὴ δική μου!